

مرکز آموزش درمانی
۱۵۰ تغذیه‌ای امام رضا (ع)

مراقبتهای تغذیه‌ای در بیماران مبتلا به ریفلاکس معده - مرزوی

شماره تماس: ۰۹۱۳-۰۷۶۲۴۳۰
شماره فاکس: ۰۹۱۳-۰۷۶۲۴۴۶
نشاتی الکترونیک:
Admin@IRHK.ir
WWW.IRHK.ir

تداخل دارو-غذا:
داروهای مصرفی در این بیماران، شامل مهار کننده‌های اسید معده (پنتوپرازول، رابپرازول و دکلانت‌پرازول) و آنتاگونیست‌های رسپتورهای -۲ هیستامین (فاموتیدین، سایمتیدین، رانیتیدین و نیزاتیدین) هستند.

الومینیوم هیدروکساید، بیسموت ساب سالبیسیلات و کلسیم کربنات از دیگر داروهای رایج مصرفی در این بیماران هستند.

استفاده از داروهای آنتاگونیست رسپتورهای -۲ هیستامین، به علت کاهش اسیدیته معده، جذب بوجی ویتامین‌ها و املاح مانند کلسیم، vit B₁₂، اسید فولیک، مس آهن و روی را کاهش می‌دهد.

به همین دلیل برای پیشگیری از این کمبودها، ممکن است نیاز به مکمل باری این ویتامین‌ها و مواد مغذی باشد.

سبار کشیدن علاوه بر کاهش فشار اسیدگتر فوقانی معده، باعث افزایش قابل توجه ترشح اسید معده نیز می‌شود. بوجی ادویه‌های مانند فلفل موجب افزایش تحریک و ترشح اسید معده می‌شود، در حالی که زردچوبه نه تنها این اثر را ندارد، بلکه می‌تواند در تسکین درد و التهاب معده مؤثر باشد. مواد غذایی با pH اسیدی مانند گوجه فرنگی آب مرکبات و نوشایه‌های گاز دار، می‌توانند موجب تشدید درد و بر انگیختگی مری ملشهب شوند. ولی بر درد معده ناشی از افزایش ترشح اسید معده تأثیری ندارد. در طرف مقابل مصرف شیر خنک (ترجیحاً کم چرب) جویدن آدامس، مصرف غلات کامل و میوه‌ها (غیر از مرکبات و سایر میوه‌های ترش و اسیدی) و سبزی هایه اندازه کافی ممکن است در کاهش عوارض و سوزش سر دل مؤثر باشند. خودداری از بوشیدن لباس‌های تنگ به خصوص در حین و پس از خوردن غذا، هم یکی از راهکارهای درمانی است.

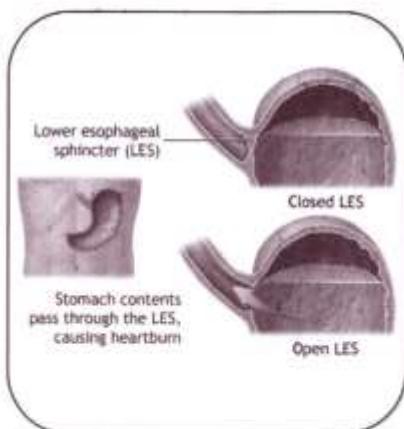
رژیم درمانی، توصیه های تغذیه ای و تغییر شیوه

زنگی در ریفلاکس معده - مروی:

همانطور که اشاره شد، اصلی ترین عوامل قابل کنترل ابتلا به GERD شامل استفاده از کافئین، الکل، دخانیات و استرس و اضطراب هستند. بهترین توصیه برای این بیماران، کاهش مصرف مواد غذایی گفته شده و اصلاح شیوه زندگی در جهت کاهش رفتارهای خطر آمیز است.

از طرف دیگر کاهش حجم وعده های غذایی، خودداری از مصرف غذا چندین ساعت قبل از خواب و دراز کشیدن، بلند کردن ارتفاع بالش زیر سر هنگام خواب، تغییض فرمولای مورد استفاده در کودکان، در کاهش تکرر استفراغ و ریفلاکس پس از غذا نقش دارد.

از مصرف آب و نوشیدنی با وعده غذایی و ۱ ساعت قبل و ۲ ساعت بعد از غذا خودداری کنید.

علاوه بر شرایط گفته شده در بالا، در برخی موارد دیگر نیز ریفلاکس معده می تواند افزایش پیدا کند.

از جمله این موارد می توان به سیگار کشیدن (به علت نیکوتین موجود در آن) افزایش فشار شکمی (متلاud بیماری انسدادی ریوی) استفراغ مداوم، برخی مواد غذایی مانند مواد کافئین دار (قهوة، نوشابه های کولا دار، چای غلیظ)، الکل چربی رژیم غذایی (بخصوص غذاهای سرخ شده)، شکلات قهوه، سیر، پیاز، نعناع، ادویه، مرکبات، شراب و نوشیدنی های گاز دار.

نیز ممکن است به علت کاهش تونیستیه و انقباض اسفنجیت بالایی معده، موجب افزایش ورود اسید معده به داخل مري می شود.

غذاهای پرچرب و حجیم یا عات کاهش فشار اسفنگتر فوقانی معده، افزایش تولید اسید معده و کاهش سرعت تخلیه می گردد. علاوه بر غذاهای گفته شده، غذاهای پر پروتئین کم فiber و چاقی، احتمال ریفلاکس را افزایش می دهد.

از وفازیت و التهاب شدید مري از عوارض دیگر ریفلاکس معده می باشد که در صورت درمان نشدن، می تواند موجب رخم مري و گاهی موارد اختلال بلع (دیس فازی) و حتی در بلند مدت موجب مري بارت (سلول های دیواره مري به سلول های پیش سلطانی تبدیل می شوند) نیز شود.

ریفلاکس معدی - مروی (GERD)

به پوگشست اسید معده به داخل مري اطلاق می شود.

به طور معمول درد ناشی از بیماری در بالای شکم و زیر جناغ حس می گردد و به صورت سوزش سر دل قابل تشخیص است. این درد بیشتر در طول شب اتفاق رخ می دهد و به طور کلی حدود ۴۰-۶۰٪ بزرگسالان در طول عمر خود علائم ریفلاکس را تجربه می کنند.

دلایل ابتلاء به ریفلاکس در برخی موارد فیزیولوژیک می باشد و نشانه هیچ بیماری نیست، از جمله در جریان بارداری و بخصوص در سه ماهه سوم بارداری به علت افزایش فشار بر شکم، ممکن است محتویات معده به داخل مري بازگشت کنند. علاوه بر آن در نوزادان در چند ماه اول زندگی و در زنانی که قرص های ضد بارداری پرور استرون دار مصرف می کنند نیز ممکن است ریفلاکس معده به میزان بیشتر از سایر گروه های جامعه دیده شود.

